

‘Ik heb mijn roeping gevonden’

Patricia Mollenhauer (51) debuteerde op haar vijftigste als thrillerschrijfster, terwijl iedereen riep dat de kans héél klein was dat haar boek zou worden uitgegeven. ‘Als je doet wat je wilt, zijn heel veel dingen wél mogelijk.’

“Mijn Zeeuwse moeder was zestien toen ze zwanger raakte van mijn Frans-Congolese vader. In plaats van mij af te staan voor adoptie, wat in die tijd gebruikelijk was, heeft zij mij gehouden. Ze is altijd zelfstandig en vrijgevochten geweest. Door haar opvoeding ben ik ook heel nuchter en direct geworden; als ik iets wil, ga ik ervoor. Die mentaliteit is tekenend voor mijn familie. Als kind viel ik overal buiten de boot. Ik ben lang, dun en had een grote krullenbol. Doordat ik zo anders was dan mijn klasgenoten speelde ik de

‘Ik was Miss Limburg, maar dat was niet de toekomst waar ik van droomde. Ik wilde een boek schrijven’

grappenmaker die kritiek goed kon pareren. Door mijn lengte en looks kon ik model worden; ik was de eerste Miss Limburg van kleur (1993) en stond in de Playboy. Het was een avontuurlijke tijd, maar het was niet de toekomst waar ik van droomde. Ik wilde creatief bezig zijn, het liefst een boek schrijven. Jarenlang durfde ik het niet; ik was bang dat ik het niet zou afmaken of dat ik het gewoon niet kon. Maar hoe ouder je wordt,

hoe scherper je alles ziet. Begin gewoon, zei ik tegen mezelf. Onder de luifel van onze camper begon ik te typen, op de camping. Het werd een historische thriller over het Zeeuwse gehucht waar ik woon, het dorpje waar mijn grootouders zijn opgegroeid. Mijn huis staat op een dertiende-eeuws kerkhof; ik spit nog regelmatig menselijke botten om. Het onderwerp van mijn boek lag letterlijk in mijn achtertuin.

Ik heb ADD, ben chaotisch en snel afgeleid. Toch maakte ik mijn thriller, *Het beest van Bakendorp*, af. Niemand geloofde erin. Opmerkingen als ‘een boek uitbrengen wil iedereen’ raakten me niet. Want als je doet wat je wilt, zijn heel veel dingen wél mogelijk.

Mijn hele leven heb ik me zoekende gevoeld. Ik ben altijd al gek op spannende verhalen geweest, maar een Nederlandse thrillerauteur van kleur ken ik niet, en ik had dus geen rolmodel. Ik moest het zelf doen. Wat was iedereen verrast toen mijn manuscript door een uitgeverij werd opgepikt! ‘Dan moet het wel goed zijn,’ hoorde ik mensen verbaasd zeggen. Binnenkort komt mijn tweede boek uit. Ik heb zo veel levenservaring die ik in mijn verhalen kwijt kan. Ik heb mijn roeping gevonden.”

>

